

РЕШЕНИЕ

№ 41592

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12476**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място]. [улица], чрез управителя А. Х. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22221724000407-091 -001/02.07.2024 г., издаден от Б. И. Б. - орган, възложил ревизията и Н. Г. Г. - ръководител на ревизията, в частта потвърден с РЕШЕНИЕ №1288 от 20.09.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 52 568,67 лв. за периоди м.10.2023г. и м.11.2023г., ведно с лихви в общ размер на 4 344,35 лв. за задълженията за ДДС.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Твърди се, че РА е незаконосъобразен. Твърди се, че „Порше лизинг БГ“ ЕООД, поради липса на доверие на „Саймън Ойл 2020“ ЕООД е сключило договор за лизинг със свой доверен партньор - „Стандарт лизинг“ ООД, като от своя страна последният е отдал автомобила на сублизинг на дружеството-жалбоподател, поради което в талона на автомобила са вписани дружествата „Стандарт лизинг“ ООД като ползвател и собственик-„Порше лизинг БГ“ ЕООД. Предлаганият лихвен процент на „Стандарт Лизинг“ ООД е по – висок от този на „Порше лизинг“, поради което същото ще реализира печалба от разликата. С оглед това е изразено несъгласие с извода в РА, че двата автомобила предмет на облагаемата доставка не се използват за дейността на дружеството. В тази връзка се визира, че няма издадени фактури за продажба, както и за отдаване под наем на автомобилите, поради търговски риск от неизвършване на сделки. Сочи, че са извършвани множество опити да бъдат продадени или отдадени под наем, но всички са били неуспешни и за това не са издавани фактури. Не се приема констатацията на ответника, че за извършваната от

дружеството дейност е необходим персонал и офис. Самият управител има достатъчно познания и лесно може да се справи с всички дейности. По отношение на разходите за автомобилите излага твърдения, че се съхраняват на публичен паркинг, който е безплатен и за това няма фактури, комуникацията с потенциални клиенти е осъществяване по телефон, с познати на управителя. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Ц.. Претендира разноски по списък от общо 7 350 лв.. Представя писмена защита, в която излага съображения за основателност на жалбата. Твърди, че от страна на дружеството са публикувани обяви за продажба на автомобилите, дори и към настоящия момент са налице такива, както и че същите са промотирани, чрез познати на управителя, но поради високата им цена все още не са продадени. Обосновава липсата на издаване на фактури за гориво за лек автомобил „М.“, с регистрационен [рег.номер на МПС], с това, че е електрически и е зареждан безплатно. В заключение сочи, че безспорно от събраните доказателства по делото вкл. гласните такива се установява, че дружеството е използвало процесните автомобили за търговската си дейност. Закупени са с цел продажба, за което са правени множество опити, но тъй като сделки не са се осъществили няма и налични документи за продажбите им. С оглед изложеното моли да се уважи жалбата.

Ответната страна чрез юрк. Т. оспорва жалбата, както и представените доказателства в съдебното производство, които не доказват по безспорен и категоричен начин, че са налице основанията за признаване на данъчен кредит. Моли, че в случай, че съдът приеме жалбата за основателна, да приложи разпоредбата на чл. 161, ал. 3 от ДОПК и претендира юрк. възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на разноските.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е допустима, същата е от 05.11.2024г. по отношение на решение №1288 от 20.09.2024г. връчено на 21.10.2024г. (л.16), поради което се прави извода, че е в срок, от адресат на акта, засегнат от същия с правен интерес за оспорването му.

Видно от преписката пред ответника са извършени следните действия:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221724000407-020-001 от 19.01.2024г. е възложено извършването на ревизия на „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.08.2023г. до 30.11.2023г., връчена електронно на 24.01.2024г. Последната е издадена от Б. И. Б., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен със Заповед №З-ЦУ--2303/06.11.2023г. и Заповед №З-ЦУ-144/19.01.2024г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед №ЗЦУ-ОПР-24 от 15.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221724000407-020- 002/02.02,2024. №Р-22221724000407-020-003 от 28.02.2024 г. и №Р-22221724000407-020-004/19.04.2024 г. е променен съставът на ревизиращият екип и е определен краен срок за приключване на ревизията до 23.05.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221724000407-092-001/04.06.2024г., по отношение на който е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724000407-091 -001/02.07.2024г., издаден Б. И. Б. - орган, възложил ревизията, и Н. Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на В. Т. - ръководител на ревизията /Решение за изземване на преписка №Р-22221724000407-098-002 от 19.06.2024г./, връчен електронно на 03.07.2024г.. С РА са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 81 568,67 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 7 529,61

лв. за данъчни периоди: м. 08.2023 г., м. 10.2023 г. и м. 11.2023 г..

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид данъчно задължение.

Посочено е, че дружеството е извършвало дейност като отдаване под наем на автомобили и други МПС (рент-а кар), пътна помощ и репатриране на автомобили и други превозни средства, внос, износ и търговия в страната и чужбина с автомобили и други превозни средства, строителство, обзавеждане и продажба на недвижими и всякакви други сделки с тях, покупка на земя с цел строителство, туроператорска и туристическа агентска дейност, туристически услуги, хотелиерство и ресторантьорство, търговско представителство и посредничество, рекламни и програмни услуги, комисионни, спедиционни и превозни сделки, лизинг, както и всяка друга, незабранена от закона дейност.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, с които е изискано представяне на търговски и счетоводни документи. В отговор са представени документи и писмени обяснения, описани подробно в РД.

На основание чл.45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на доставчиците на жалбоподателя. Резултатите са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК е отправено искане за извършване на действия от други контролни органи до СДВР, отдел „Пътна полиция“ относно леки автомобили BMW X5, WBATH410609N.03769, рег. [рег.номер на МПС] и М. Е. 400 4М. W1 K.293 890IF021674, рег. [рег.номер на МПС] . В отговор с вх. №13996/18.06.2024г. са представени справка от данни за ПС, фактури, договори за покупко-продажба и съгласие за вписване на лизингополучател в регистрационен талон.

След анализ на събраните доказателства, съпоставени с данните от информационната система на НАП, органите по приходите са приели, че на жалбоподателят не се следва право на приспадане на данъчен кредит за м.10.2023г. и за м.11.2023г. (предмет на оспорване в настоящото производство), както следва:

1. Отказан данъчен кредит в размер на 29 166.67лв. за данъчен период м. 10.2023г. по фактура №33658/25.10.2023г. с ДО 145 833.33лв., издадена от „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД. Фактурата е с предмет „главница OSP1132/19.10.2023г.“

В хода на ревизията от страна на дружеството е представен договор за сублизинг № OSP1132/19.10.2023 г. От последния се установява, че е сключен между „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД в качеството на лизингодател и „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД, в качеството на лизингополучател, като на последния е предоставен за ползване автомобил BMW X. 40d, С., рама WBATH410609N03769. Представени са и приемо-предавателен протокол /без дата/ и регистрационен талон на BMW X5 xDrive40d, С. от 23.10.2023г. „цвят тъмно сив. В раздел (С.1.1) на талона, като собственик, е посочен „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД. В раздел (С.3.1) на талона като лице, което може да използва превозното средство, е посочено „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД. Извършена е проверка на „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, като резултатите от нея са приключили с ПИНП №П-22221424019327-141 -001/21.02.2024 г. Установено е, че дружеството е декларирало, че стопанската му дейност през периода 01.08.2023г. - 30.11.2023г. е финансов лизинг на автомобили и оборудване, като в тази връзка са представени -договор за финансов лизинг №37111/19.10.2023г., сключен между лизингодател „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД и лизингополучател „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, с предмет BMW X5 xDrive 40d. рама WBATH410609N03769; договор за сублизинг №OSP-I 132/19.10.2023 г., сключен между лизингодател „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД и лизингополучател „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД с

предмет BMW X5 xDrive 40d, рама WBATH410609H03769; фактура Ns33658/25.1(12023 г. с ДО - 145 833,33 лв., и ДДС - 29 166,67 лв. издадена от „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, приемо-предавателен протокол от 23.10.2023 г. към договор за финансов лизинг финансов лизинг №37111/19.10.2023 г., който е подписан от страните. Представени са още и договор от 23.10.2023 г., сключен между „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД и „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, с който купувачът на BMW X5 xDrive 40d се замества от „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, свидетелство за регистрация на МПС №0 13441961/23.10.2023 г. за лек автомобил BMW X5 шаси WBATH410609H03769 и регистрационен номер С., собственик на МПС - „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД и ползвател на МПС - „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, главна книга на сметка 411 „Клиенти“ за период 01.10.2023 г. – 30.11.2023 г.

Извършена е проверка на „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, като резултатите от последната са обективирани в ПИНП №:П-22221524018984-141-001/12.02.2024г.. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ от дружеството са представени: декларация за извършваната икономическа дейност, договор за покупко-продажба на МПС от 23.10.2023 г., сключен между „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД - продавач и „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД - купувач за продажба на BMW X. 40d, рама WBATH410609H03769, фактура №4/23.10.2023г. с ДО -145 833,33 лв. и ДДС - 29 166,67лв., издадена от „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД, и преводно нареждане от 24.10.2023г., приемо-предавателен протокол към договор за лизинг №371-11/19.10.2023г., свидетелство за регистрация на МПС №013441961/23.10.2023г., тристранно споразумение договор от 23.10.2023г., справки за осчетоводена фактура плащане.

Във връзка с така представените доказателства, ревизиращите органи са приели, че датата /23.10.2023г./ на придобиването на регистрацията и предаването на процесното МПС от „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД предхожда датата /19.10.2023г./ на сключване на договора за сублизинг от 19.10.2023г. между „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД и „С. О.“ 2020“ ЕООД. Прието е, че извършените поредици от сделки са лишени от икономическа логика, тъй като дружеството продава МПС на стойност 175 000лв. и след два дни сключва договор за финансов лизинг и ползва същото МПС на същата стойност. Допълнено е, че е заведено в нарушение на счетоводните правила в счетоводството му като стокова наличност, вместо като дълготраен материален актив.

По данни на автомобилния трафик в България от И., е установено, че лек автомобил BMW X5 xDrive40d М. С. се е движил по републиканската пътна мрежа от придобиването му до 30.04.2024г. (описани в табличен вид на стр. 15 - 16 в РД), като и че процесното МПС има активна застраховка „Гражданска отговорност“.

След анализ на събраните доказателства ревизиращите са заключили, че системното използване на автомобила, както направените разходи за застраховка на МПС не представлява стокова наличност. Установено е също, че счетоводните документи и данните на ИМ на НАП, липсват данни на разпоредителни сделки и отчетени приходи и разходи от извършване на търговска дейност до 30.04.2024г. В тази връзка ревизиращият екип е приел, че е налице хипотезата на чл. 70, ал.1, т.2 от ЗДДС и правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са налице предпоставките на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

2. Отказан данъчен кредит в размер на 23 402лв. за данъчен период месец 11.2023г. по фактура №63622/02.06.2023г. с ДО 117 010,00лв., издадена от „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“АД. Фактурата е с предмет „първоначална вноска по договор за лизинг от 01.06.2023г. за „М.“ Е. 400 4М, шаси W1K2938901F021674.

В хода на ревизията от страна на дружеството е представен договор за финансов лизинг и

поръчителство от 01.06.2023г., който е сключен между „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД - лизингодател, „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД - лизингополучател и „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД - солидарен длъжник, лизингодателят е придобил МПС М. Е. 400 4М, рама W1K293 8901F021674 от „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД и го е предоставил за ползване срещу възнаграждение. Представен е регистрационен талон на лек автомобил М. Е. 400 4М, с рег. [рег.номер на МПС] , цвят син. В раздел (С.1.1) като собственик е посочен „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД, а в раздел (С.3.1) като лице, което може да използва превозното средство, е посочено „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД.

Извършена е проверка на „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД, като резултатите от последната са обективирани в ПИНП №: П-22221424018985-141-001/20.02.2024г.. От страна на дружеството е заявено, че лизинговата им дейност се осъществява в офис находящ се в [населено място], [улица], №20, ет.8, както и от изнесено работно място в [населено място], [улица]. Установено е, че с фактура №2/01.06.2023 г., издадена от „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД, е придобит автомобил М. Е. 400 4М рама W1K293 8901F021674 и предоставен за ползване с обратен лизинг. От дружеството са представени документи, като договор за покупка на МПС от 01.06.2023 г., сключен между „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД - продавач и „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД – купувач, фактура №2/01.06.2023 г. с ДО - 116 666,67 лв. и ДДС - 23 333,33 лв., издадена от „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД, договор за финансов лизинг на МПС с поръчител от 01.06.2023г., споразумение за прихващане от 01.06.2023г., фактура №63622/02.06.2023г., хронология на счетоводни сметки 304 „Стоки“ и 401 „Доставчици“ за период 01.06.2023г. - 31.07.2023г. Не е представен приемо-предавателен протокол, от който да се установи предоставянето на МПС на лизингополучателя. По отношение и на лек автомобил М. Е. 400 4М, Е. са събрани данни за автомобилния трафик в България от И., удостоверяващи, че се е движил по републиканската пътна мрежа от придобиването му до 30.04.2024 г. Същите са описани в табличен вид на стр. 18 - 25 в РД, както и че има активна застраховка „Гражданска отговорност“.

Изводите на ревизиращия екип са аналогични на изводите по отношение на непризнато право на данъчен кредит за данъчен период месец 10.2023г. Посочено е, че системното използване на автомобила, както направените разходи за застраховка на МПС не представлява стокова наличност. Освен това от счетоводните документи и данните на ИМ на НАП, липсват данни на разпоредителни сделки и отчетени приходи и разходи от извършване на търговска дейност до 30.04.2024г.. В тази връзка ревизиращият екип е достигнал до извода, че е изпълнена хипотезата на чл. 70, ал.1, т.2 от ЗДДС и правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са налице предпоставките на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, поради което е постановен и спорния РА в посочената потвърдена и обжалваща се част.

Жалбоподателят пред ответника е оспорил ревизионния акт за отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от спорните доставчици за м.10. и м.11.2023г..

Касателно предмета на спора, жалбоподателят е посочил, че по отношение на покупка на BMW X5 xDrive 40d е разполагал с всички необходими документи, като договор за продажба, приемо-предавателен протокол и доказателства за плащане, от които можело да се удостовери придобиването на МПС. Изложил е довод, че липсата на кадрова обезпеченост не е решаващо обстоятелство при търговия с МПС, а познанията и контактите на управителя са напълно достатъчни, за да организира доставката. По отношение на последващите сделки с BMW X5 xDrive 40d, съответно продажба на „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕООД, което го е предоставило на „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД /по силата на договор за финансов лизинг/, а последното го е предоставило обратно на ревизираното дружество с договор за сублизинг, е пояснил, че първото

дружество, поради съмнения за надеждност и висок стопански риск, е предпочело сключване на договор за финансов лизинг с лизингополучател „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, а не „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД. В заключение искането му е за отмяна на РА в оспорената част.

Ответникът е приел за неоснователна жалбата в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД и от „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД, за данъчни периоди м.10.2023г. и м. 11.2023г.

За да достигне до тези изводи се е обосновал, че по отношение на двата договора сключени с ревизираното дружество и „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД и „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД е налице „продажба с обратен лизинг.“ Пояснил е, че сделката за продажба с такъв вид лизинг е свързана с продажбата на актив от доставчик и отдаването на лизинг на същия актив обратно на доставчика, като независимо, че собствеността върху МПС се прехвърля, продавачът ще продължи да го използва и отново ще го придобие, като за целта на договорите е дружеството да получи финансиране. Визирано е, че в закона са предвидени определени ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит, съгласно чл. 70 от ЗДДС. Позовал се е на чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС, която гласи, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74, когато е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил, както и когато стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали. Ограничението на правото на приспадане в случая на придобиване на лек автомобил е регламентирано в закона в съответствие с нормата на чл. 176. параграф 2 от Директива 2006/112/ЕС, съгласно която в очакване на влизане в сила на разпоредбите на параграф 1 /определящи разходите, по отношение на които ДДС няма да подлежи на приспадане/ страните-членки могат да запазят всички изключения, регламентирани от техните национални законодателства към 1 януари 1979 г., или в случай на страни членки, които са присъединени към Общността след тази дата, към деня на тяхното присъединяване. Това ограничение съществува в отменения ЗДДС /чл. 65, ал. 1, т. 2/. Съгласно т. 18. параграф I от Допълнителните разпоредби на ЗДДС, за целите на закона „лек автомобил“ е автомобил, в който броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 5. Не е лек автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице. С оглед на това е приел, че автомобил BMW X5, С. и М. Е. 400 4М, Е., са леки автомобили и отговарят на определението, съдържащо се в параграф 1, точка 18 ДР на ЗДДС - с 4 места за сядане плюс мястото на водача. В следствие на изложеното е посочил, че ревизираното дружество не притежава профил на търговец на автомобили или дружество „рент а

кар“ за отдаване на автомобили под наем. Прието е, че от жалбоподателя не са представени доказателства, от които да се установят конкретни лица, с които да са водени преговори, както и не са отчетени разходи за гориво, поради което е приел, че най-вероятно се касае за употреба на МПС е нестопански цели и поради това за платените лизинговите вноски на леките автомобили, както и за стоките и услугите, свързани с поддръжката му, няма да е налице право на данъчен кредит, на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5, във връзка с чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС. Ответникът е изложил извод, че при последващата доставка на същите тези автомобили, съгласно чл. 50, т. 2 от ЗДДС, ще е налице освободена от данък върху добавената стойност доставка. Допълнил е, че когато за лек автомобил, за който не се следва данъчен кредит, предвид ограничителните условия на чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, впоследствие същия се използва за облагаеми доставки (отдаване под наем), то би възникнало основание за извършване на корекция и ползване на данъчен кредит (при съобразяването със съответния срок) по формулата на чл. 79а, ал. 3, т. 2, буква „а“ от ЗДДС, съответно при последващата продажба на МПС следва да се начисли ДДС също. Като извод на изложеното е, че РА е правилен и законосъобразен в тази оспорена част, но на различно правно основание.

В останалата оспорена част, а именно относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди месец 08.2023г. по фактури, издадени от „ВАЛМАР ТРЕЙД БГ“ ЕООД и „ЙОНИ ГРУП 77“ ЕООД **жалбата** е уважена и е върнато производството за нова ревизия, поради което РА в тази част, не е предмет на съдебно оспорване.

Във връзка с гореизложеното е постановено решението на ответника.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО по делото е приобщена административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от жалбоподателя **-договор за посредничество при продажба на МПС от 10.10.2023г.** сключен между А. Х. и „ММ Ауто“ ЕООД, съгласно който възложителят възлага, а изпълнителя приема да продаде от името и за сметка на възложителя на трето лице автомобил с марка М. Е. 400 4М, Е., собственост на възложителя (л.98 и л.99). Представен е и договор **за посредничество при продажба на МПС от 10.04.2024г.** сключен между А. Х. и „ММ Ауто“ ЕООД, съгласно който възложителят възлага, а изпълнителят приема да продаде от името и за сметка на възложителя на трето лице автомобил с марка BMW X5 40d, С., собственост на възложителя (л.100 и сл.). **Приложени са разпечатки от сайта mobile.bg, в който е публикувана обявата за продажба на автомобил BMW X5 40d, С.** (от л.129 до л. 131) и талон на посочения автомобил. Събрани са и гласни доказателства. **Разпитан е свидетелят Т. Г.,** който е приятел на управителя на дружеството-жалбоподател. Същият сочи, че има бизнес на морето в Л. и прекарва цялото лято там. Конкретно за 2023г. обяснява, че

А. му е отишъл на гости на морето, за да му покаже и продаде електрически л.а., марка М.. Не уточнява конкретна дата, но пояснява, че е дошъл, защото са имали уговорка. Не е закупил автомобила, но са се разбрали, че ако той го продаде, ще вземе съответната комисионна. Обяснява, че му е бил на гости на морето за около 10-15 дни, както и че в заведението му идвали по-заможни клиенти, което давало повече възможност да се продаде автомобила. В заключение сочи, че не знае дали е продаден към този момент, както и че тогава цената му е била над 100 000 лв. и че не е бил нов.

Разпитана е **Д. В. М.**, управител на фирма „ММ Ауто“ ЕООД. Същата посочва, че не познава управителя на дружеството–жалбоподател. По време на разпита на свидетелката е предявен договор за посредничество на МПС, на л. 100 от делото, която зави, че това не е неин подпис, а на А. К., който е служител във фирмата. Обяснява, че във фирмата работят няколко момчета, които са продавачи и приемат коли и подписват протоколи, което влиза в техните задължения. Допълва, че **автомобилът е бил при тях и снимката му е направена там, бил е за продаване, но не е бил продаден.** Конкретизира, че не може да посочи точно кога е бил закаран при тях и колко време е стоял там, както и че не може да каже със сигурност дали подписа е на служителя А. К..

С цел установяване на това обстоятелство е разпитан и свидетелят **А. М. К.**. След предявяване на договор находящ се на л. 100 от делото, сочи, че долу в ляво е неговия подпис и че собственоръчно е написал имената си. Обяснява, че работи от 2022г. за дружеството „ММ АУТО“ ЕООД, както и към настоящия момент. Подчертава, че автомобилът е бил предоставен с цел продажба, чрез посредничество от тяхна страна. Последният е престоял при тях за известно време, но не са могли да го продадат и са си го прибрали обратно. Потвърждава, че познава лицето Д. М., която е негов работодател. В съдебно заседание от 18.11.2025г. от адв. Ц. му се предостави разпечатка от сайта на **mobile.bg**, където е публикувана обявата на автомобила и свидетеля К. потвърди, че обявата е тяхна, както и че това е автомобила.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

За материална и териториалната компетентност на органите по приходите са представените заповеди на основание чл.11, ал.1 т.1 от ЗНАП вр. с чл.112, ал.2 т.1 от ДОПК. ЗВР е издадена от определеното лице да изпълнява функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2 т.1 от ДОПК. РА е издаден от лицето, възложило ревизията и от лицето, което я е извършило, поради което във връзка с чл.119, ал.2 от ДОПК и след като е генериран РА като ел.документ, за наличието на чиито подписи са ангажирани доказателства на диск л.72- се касае за валиден ИАА вкл. и с оглед териториалната компетентност, за което има ТР.

На следващо място се приема, че са спазени процесуалните правила за

извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Не са допуснати процесуални нарушения –на база на събраните доказателства по време на ревизията -относимите факти са установени правилно.

Въпросът е по същество за приложението на изключението по чл. 70 от ЗДДС и следва ли да се приеме, че процесните доставки са закупени с цел продажба или обратното - изпълнена е хипотезата на чл. 70, ал.1, т. 2 от ЗДДС, но безвъзмездните доставки или дейности са предназначени за различни от икономическата дейност на дружеството. Трябва да се има предвид, че освен доказателствата по административната преписка в хода на съдебното производство са представени и нови доказателства –два броя договори от 10.10.2023г. и 10.04.2024г. и разпечатки от сайта mobile.bg, с публикувани обяви за продажба на автомобил. Разпитани са и трима свидетели в подкрепа на представените писмени доказателства. Тези нови доказателства няма причина да не бъдат кредитирани, тъй като са взаимоподкрепящи се. Не се споделя тезата на ответника, че договорите с „ММ Ауто“ ЕООД са съставени впоследствие с оглед процеса. Разпитан бе св.Ал.К., който ги е подписал, както и управителката на фирмата. Показанията им напълно съответстват на съдържанието на договорите и установяват, че .а. В. е предлаган от тях. В този смисъл са и представени обяви за продажба. За другото МПС също св. Г. споделя, че л.а. М. е бил предлаган. Лично управителят е дошъл със същия на морето, където свидетелят има бизнес и контакт със състоятелни клиенти, но поради високата си цена – отново не е бил купен. Съдът намира, че няма причина да не се кредитират тези показания. Същите преценени в съвкупност с писмените такива – въвеждат нови факти и обстоятелства, които променят изводите на органите по приходите и са в подкрепа на тезата на оспорващата страна.

Не е спорно, че процесните автомобили са леки според легалната дефиниция на § 1, т. 18 от ДР на ЗДДС: "лек автомобил" е автомобил, в който броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 5; Не е лек автомобил този, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице.

Материалноправната разпоредба на чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС предвижда, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит, когато е придобит, внесен или е нает лек автомобил, както и когато стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрението или експлоатацията на такова превозно средство. В тях е дадено правилото на закона, изключващо доставката на лек автомобил и на гориво за него от обхвата на доставките с право на данъчен кредит. Същевременно разпоредбите на чл. 70, ал. 2, т. 1-т. 5 от ЗДДС предвиждат

дерогация на правилото по ал. 1, т. 4 и 5, когато: 1. превозните средства по, ал. 1, т. 4 се използват единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба; 2. превозните средства по, ал. 1, т. 4 са предназначени единствено за препродажба (търговски наличности); 3. стоките или услугите са предназначени единствено за препродажба (търговски наличности), включително след преработка; 4. стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрението или експлоатацията на превозните средства по т. 1; 5. превозните средства по, ал. 1, т. 4 и стоките или услугите по, ал. 1, т. 5 се използват и за дейности, различни от посочените в т. 1 - 4, в случаите, когато една или повече от изброените в т. 1 - 4 дейности са основна дейност за лицето; в тези случаи правото на приспадане на данъчен кредит е налице от началото на месеца, следващ месеца, за който е изпълнено изискването за основна дейност.

Съдът споделя тезата на оспорващия, че е налице изключението по чл. 70 от ЗДДС, тъй като процесните автомобили са закупени с цел продажба, а не обратното са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, както е приел ревизиращия екип.

Не е спорно, че е отказан данъчен кредит в размер на 29 166.67 лв. за дан. период м. 10.2023г. по фактура №33658/25.10.2023г. с ДО 145 833.33 лв., издадена от „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, с предмет „главница OSP1132/19.10.2023г.“. Договор за сублизинг № OSP1132/19.10.2023 г. е сключен между „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД в качеството на лизингодател и „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД, в качеството на лизингополучател, като на последния е предоставен за ползване автомобил BMW X5 xDrive 40d, С., рама WBATH410609H03769. Дружеството е представило приемо-предавателен протокол /без дата/ и регистрационен талон на BMW С. от 23.10.2023г., цвят тъмно сив.

Конкретния мотив е, че л.а. е заведено в дружеството като стокова наличност, а не ДМА, имал е застраховка и се е движил по републиканската пътна мрежа от придобиването му до 30.04.2024г., както и че РЛ няма персонал и търговски офис. Прието е, че няма данни за преговори с конкретни лица, не са отчетени и разходи за гориво.

Съдът не споделя тези изводи по изложените вече причини. Установи се, че л.а. е предлаган за продажба на база на представения договор за посредничество с „ММ Ауто“ ЕООД, за начина на съставянето и подписването му бяха разпитани свидетелите М. и К.. Отделно има разпечатки от сайта mobile.bg за публикация а същото МПС от името на „ММ А.“. Видно от свидетеля касателно другото МПС самият управител е правил и лично опити за предлагане. Тази дейност не се изисква да има офис на място. Също това, че МПС е ползвано през периода и има застраховка – вида на предлагания продукт изисква това. Да бъде представен за

оглед на друго място, да бъде изпробван и т.н.. Не може да се предлага автомобил на място, да не се движи или да е в гараж, той изисква да бъде тестван. Факта, че няма данни за паркинг платен, също като извод сам по себе си не води да констатацията, която са направили органите по приходите.

На второ място съдът намира за неправилен и отказа в размер на данъчен кредит 23 402лв., за данъчен период месец 11.2023г. по фактура №63622/02.06.2023г. с ДО 117 010лв., издадена от „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД, с предмет „първоначална вноска по договор за лизинг от 01.06.2023г. за М. Е. 400 4М,“ АД. Аналогичните мотиви на органите по приходите, които са и за това МПС –и съдът намира, че бяха опровергани с новопредставените доказателства, обсъдени по-горе. Пречката на застраховка и използване на МПС – не означава, че не е предлагано. Точно обратното –разпитан е свидетел от друго населено място и същият е разяснил, че л.а. е докаран на морето, за да се предлага на негови клиенти. Така видно от таблица на стр. 22 от РД посоката му на движение е била „Б. –А.-3“, „Ц.-Л.“, „А.-Б.-1“, „Л.-Ц.-4“. В тази връзка съдът кредитира свидетелските показания, от които се установява, че са осъществявани действия по предлагане за продажба на процесния автомобил, на потенциални клиенти, включително и с последващото сключване на договор за посредничество от 10.10.2023г. с „ММ Ауто“ЕООД, с цел да бъде продаден автомобила. За това МПС трябва да се допълни, че след като автомобилът е електрически, то няма как и да се представят от ревизираното лице фактури за гориво. Същият е могъл да бъде зареден в електрически станции, които са безплатни в търговските центрове, големи вериги магазини и общински локации. Следователно и в посочената част - РА е неправилен като материално-незаконосъобразен и следва да се отмени вкл. и относно лихвите като акцесорни задължения за отказаното право на ДК.

По разноските: жалбата е уважена за отказаното право на ДК в размер общо от 56 913,02лв., като направените разноски от жалбоподателя по списък са 7 350лв. /л.134/. От ответната страна се претендира юрк. възнаграждение в размер на 5 203,04 лв. по списък (л.137), с правно основание чл. 161, ал.1, изр. 3 от ДОПК. Посочената норма определя, че когато пред съда се представят доказателства, които е могло да бъдат представени в административното производство, представилата ги страна **заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход**, освен в случаите по чл. 155, ал. 3 и 4 ДОПК. Следователно, приложимостта на разпоредбата е обусловена от наличието на новопредставени пред съда доказателства, които страната е могла да ангажира в рамките на административното производство и които са били от съществено значение за изхода на спора. В разглеждания случай писмените доказателства, приложени по делото два броя договори (л. 98 и л. 100) не са били достояние на приходните органи, а същите са депозирани за първи път пред административния съд, поради което съдът ги приема за новопредставени по смисъла на чл. 161, ал. 3 ДОПК, доколкото

ревизираното лице не се позовава на пречка те да бъдат ангажирани в хода на ревизионното производство, с възражението против съставения ревизионен акт или с жалбите по административен и съдебен ред. Следователно независимо от зхода на спора –не на оспорващия, а на ответника трябва да се присъди юрк. възнаграждение. Същото не трябва да бъде по реда на чл.7 от Наредба 1/2004г. съобразно материалния интерес. Видно от решение от 25.01.2024г. на СЕС по дело С-438/2022г. -определените в наредбата минимални размери не обвързват съда и той дължи преценка за пропорционалността на адвокатското възнаграждение респ. юрисконсултското такова /в този смисъл т.1 „чл. 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения чл. 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски/. Следователно съставът определя юрк. възнаграждение на ответника на 300лв. като съобрази, че делото няма фактическа и правна сложност, касае се за обсъждане на новопредставените доказателства и признанието на страна, че ако бяха своевременно депозирани – няма да има отказ за право на ДК.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място], [улица]

ОТМЕНЯ като материално незаконосъобразен **РЕВИЗИОНЕН АКТ** №Р-22221724000407-091-001/02.07.2024г., в частта потвърдена с **РЕШЕНИЕ** №1288 от 20.09.2024г. за непризнат данъчен кредит и отказано право на данъчен кредит от доставчика „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД в общ размер 29 166,67лв. за дан.период м.10.2023г., както и за непризнато право на данъчен кредит в размер на 23 402,00лв. от доставчика „ЛИЗИНГОВА КОМПАНИЯ“ АД за м.11.2023г., ведно с лихви в общ размер на 4 344,35 лв.

ОСЪЖДА на основание чл.161, ал.1 изр.3 от ДОПК „САЙМЪН ОЙЛ 2020“ ЕООД ЕИК[ЕИК] [населено място] [улица] да плати на НАП 300лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ с касационна жалба. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия:

